

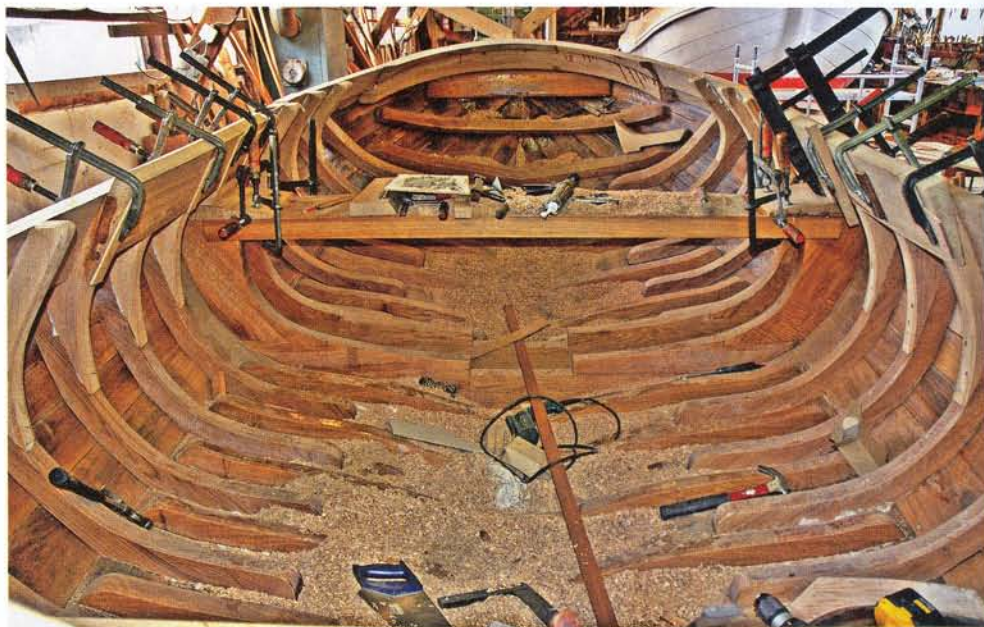
Nieuwbouw tjotter De Wetterhoun in Heeg

De werf waar in de afgelopen jaren de meeste nieuwbouw van houten ronde jachten heeft plaatsgevonden is die van Pier Piersma in Heeg. Vanaf het begin van de werf in 1970 liepen daar circa 35 schepen van stapel. Bovendien werden vele grote en kleine restauraties en reparaties aan houten ronde jachten uitgevoerd.

Het verhaal is bij velen wellicht bekend. Pier, zoon van de roemruchte Heit en Mem Piersma van de Jeugdherberg te Heech, leerde het vak

Boven: Pier Piersma in zijn element. Alle gangen zijn met zwart gekleurde epoxy aan elkaar gelijmd. Zo is een waterdicht geheel verkregen.

Rechts: Voordat de spanten zijn aangebracht, is de huid geïmpregneerd met epoxyhars. Er kan nooit water tussen huid en spanten komen. Uiteraard is gedroogd hout met relatieve vochtigheid van maximaal 12% een vereiste.

door als leerling bij de toenmalige werf van Berend de Jong in dienst te komen. Een paar jaar voor de beëindiging van de werf van De Jong - door hoge leeftijd en gebrek aan opvolgers - begon Pier in 1970 voor zichzelf. De eerste nieuwbouwklus die hij klaarde (na de bouw van de tjotter *Froask* in 1967 voor eigen gebruik) was de bouw van het boatsje (ééngangstjotter) *Jeltje* in 1971. Vervolgens bouwde hij, naast het vele restauratiewerk dat hij uitvoerde, in de jaren daarna bijna ieder jaar een nieuw scheepje. Veel commentaar kreeg Pier later toen hij zijn eigen concept van de klassieke houtbouw met gebruik van epoxy ontwikkelde. De tjotter *Astrea* (1997) was de eerste 'fjouweracht' die op die manier werd gebouwd. En met succes, want ze ziet er nog steeds prachtig uit en vaart als een der snelsten in haar klasse.

Vorige zomer kwam Pier in contact met de heer Marc Doets, die met de gedachte speelde een nieuw Friesch Jacht van beperkte afmetingen te laten bouwen. Na veel overleg en veel nadenken werd het uiteindelijk een opdracht voor een nieuwe grote tjotter voor de werf Piersma. Daarmee werd de tweede nieuwe fjouweracht, die na de oorlog gebouwd werd, een feit. Het schip is gebouwd in negen maanden tijd, waarbij de

bouwheer nauw betrokken is geweest. Bij het ontwerp is duidelijk gekeken naar het lijnenplan van *De Twa Sisters*, de bekende Eeltjebaes tjotter uit 1888. Het is een prachtig gepiekt gebouwd schip geworden met acht gangen boven de zandstrook, een lengte van 4,80 m., een breedte van 2,40 m. en een mast met een lengte van 9,60 m. boven het vlak. In totaal is er ongeveer 1,5 m³ gedroogd Frans eiken voor gebruikt. Een vol stoer schip met een prachtige, sierlijke lijn, dat als een aanwinst voor de vloot mag worden beschouwd.

Uit een bevrachtingsbrief van 21 april 1673 wist de heer Doets op te diepen dat een van zijn voorvaderen, Jan Doets, in die tijd met het fluitschip *De Waterhond* vrachten vervoerde. Reden voor hem om zijn nieuwe tjotter bij de doop de naam *De Wetterhoun* mee te geven. De beeltenis van een

wetterhoun prijkt op de hennebalk, naar analogie van een gevelsteen van een grachtenpand uit Amsterdam met die naam.

Het mooie snijwerk werd uitgevoerd door Kees van der Veen, het beslag door Hans de Haas, de blokken door George Ording en de motorinbouw door Eeuwe de Jong. Het tuig van 27,5 m³ werd geleverd door Fa. Molenaar.

Al met al is het een schip geworden waarmee straks, onder nummer 135 RE, niet alleen goed wedstrijd gezeild kan worden, maar waarmee Marc en Maria Doets en hun vier dochters ook naar hartelust dagtochten kunnen gaan maken, en waarin ze zich uitstekend zullen weten te vermaken.

Tekst: Peter Tolsma, foto's Theo Kampa (bouw) en Rixt Piersma (zeilfoto's)